

Flygtningenævnets afgørelse af januar 2016

Flygtningenævnet udtalte:

”Det bemærkes indledningsvist, at Flygtningenævnet ikke finder grundlag for at behandle sagen på et mundtligt nævnsmøde, jf. udlændingelovens §§ 53, stk. 8 og 56, stk. 3. Ansøgeren er etnisk albaner og muslim af trosretning fra Albanien. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Albanien frygter at blive slået ihjel af sin ægtefælle og dennes familie eller af sin [familiemedlem A]. Ansøgeren har til støtte for sit asylmotiv oplyst, at hendes [familiemedlem B] i [måned i vinteren 2013/2014] arrangerede, at hun, imod sin og sin moders vilje, skulle køres til [andet land] for at blive gift med en [en mand fra det andet land]. Ansøgeren fandt efterfølgende ud af, at hendes ægtefælle havde betalt 7000 euro for hende. Under sit ophold i [det andet land] blev ansøgeren udsat for fysiske overgreb af sin ægtefælles [tre af ægtefælles familiemedlemmer], ligesom ansøgeren blev tvunget til at arbejde i marken og i huset. I [måned i efteråret] 2014 lykkedes det ansøgeren og hendes moder at overtale ansøgerens ægtefælle til, at ansøgeren kunne tage på besøg i Albanien. Ansøgeren tog efter besøget ikke tilbage til [det andet land] og stoppede kontakten med sin ægtefælle og dennes familie. Ansøgeren anmodede efterfølgende om skilsmisse fra sin ægtefælle, og ægtefællens familie svarede, at ansøgeren ikke ville få en skilsmisse, før hun tilbagebetalte de 7000 euro, som familien havde betalt for ansøgeren. I [foråret/sommeren] 2015 opsøgte ansøgerens svigerfamilie og bekendte ansøgerens bopæl, mens ansøgeren ikke var hjemme. Ansøgeren har hørt rygter om, at hendes [familiemedlem A] i [måned i sommeren] 2015 ville komme til Albanien og slå hende ihjel, da [familiemedlem A] mener, at ansøgeren har krænket sin families ære ved at blive gift med en [en mand fra et andet land] og søge skilsmisse. Flygtningenævnet kan ligesom Udlændingestyrelsen lægge ansøgerens forklaring om de faktiske omstændigheder i sagen til grund. Flygtningenævnet finder imidlertid ikke, at de beskrevne forhold er af en sådan karakter eller intensitet, at ansøgeren kan meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7. Flygtningenævnet finder således, at der er tale om kriminelle forhold, og at ansøgeren må henvises til at søge de albanske myndigheders beskyttelse mod eventuelle overgreb fra sin [familiemedlem A], fra ægtefællen eller fra andre medlemmer af svigerfamilien. Flygtningenævnet finder ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at hun ikke vil kunne opnå den fornødne myndighedsbeskyttelse. Nævnet har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at ansøgeren efter sin egen forklaring umiddelbart efter sin tilbagevenden til Albanien i [måned i efteråret] 2014 henvendte sig til de albanske myndigheder og anmeldte overgrebene, som hun efter det oplyste er blevet udsat for af sin ægtefælle og andre medlemmer af svigerfamilien, til politiet, og at der verserer en sag for retten i [by]. Senere har hun også henvendt sig til myndighederne for at søge skilsmisse fra ægtefællen, efter at svigerfamilien havde sagt nej til hendes ønske om at blive skilt. Flygtningenævnet finder herefter, at myndighederne i Albanien har udvist vilje og evne til at beskytte ansøgeren mod hendes ægtefælle og dennes familie. Flygtningenævnet bemærker endvidere, at ansøgeren ikke personligt har haft kontakt med ægtefællen og svigerfamilien i perioden fra [måned i efteråret] 2014 til sin udrejse i [sommeren] 2015. Hun har oplyst til sagen, at naboer så medlemmer af svigerfamilien og nogle bekendte ved hendes bopæl, at hun har hørt rygter om, at hendes [familiemedlem A] i [måned i sommeren] 2015 ville komme til Albanien for at slå hende ihjel, idet ansøgeren har krænket familiens ære. Oplysningen om, at [familiemedlem A] i [måned i sommeren] 2015 ville opsøge hende for at dræbe hende ses således alene at bero på rygter. Nævnet finder på den baggrund ikke, at ansøgerens oplysning om, at den omstændighed, at det lokale politi oplyste, at man på grund af mangel på beviser ikke ville hjælpe hende, kan føre til en ændret vurdering. Flygtningenævnet bemærker, at oplysningerne om ansøgerens personlige forhold, herunder helbredsmæssige forhold,

ikke kan føre til, at ansøgeren kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Nævnet bemærker videre, at det fremgår af sagen, at Udlændingestyrelsen den [dato i sommeren] 2015 har truffet afgørelse om, at ansøgeren ikke har været udsat for menneskehandel, og at det falder uden for Flygtningenævnets kompetence at tage stilling til meddelelse af opholdstilladelse af mere humanitært prægede årsager. Kompetencen hertil henhører under Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Flygtningenævnet finder herefter ikke grundlag for at imødekomme den beskikkede advokats påstand om hjemvisning af sagen til Udlændingestyrelsen. Flygtningenævnet finder efter en samlet vurdering ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Albanien risikerer forfølgelse omfattende af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller vil være i reel risiko for overgreb omfattende af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

I april 2016 besluttede Flygtningenævnet at genoptage behandlingen af sagen.

Flygtningenævnets afgørelse af september 2016

Flygtningenævnet udtalte:

”Det bemærkes indledningsvist, at Flygtningenævnet ikke finder grundlag for at behandle sagen på et mundtligt nævnsmøde, jf. udlændingelovens §§ 53, stk. 8 og 56, stk. 3. Ansøgeren er etnisk albaner og muslim af trosretning fra Albanien. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Albanien frygter at blive slået ihjel af sin ægtefælle og dennes familie eller af sin [familiemedlem A]. Ansøgeren har til støtte for sit asylmotiv oplyst, at hendes [familiemedlem B] i [måned i vinteren 2013/2014] arrangerede, at hun, imod sin og sin mors vilje, skulle køres til [andet land] for at blive gift med en [mand fra andet land]. Ansøgeren fandt efterfølgende ud af, at hendes ægtefælle havde betalt 7000 euro for hende. Under sit ophold i [andet land] blev ansøgeren udsat for fysiske overgreb af sin ægtefælle, [og to af ægtefælles familiemedlemmer], ligesom ansøgeren blev tvunget til at arbejde i marken og i huset. I [måned i efteråret] 2014 lykkedes det ansøgeren og hendes mor at overtale ansøgerens ægtefælle til, at ansøgeren kunne tage på besøg i Albanien. Ansøgeren tog efter besøget ikke tilbage til [andet land] og stoppede kontakten med sin ægtefælle og dennes familie. Ansøgeren anmodede efterfølgende om skilsmisse fra sin ægtefælle, og ægtefællens familie svarede, at ansøgeren ikke ville få en skilsmisse, før hun tilbagebetalte de 7000 euro, som familien havde betalt for ansøgeren. I [foråret/sommer] 2015 opsøgte ansøgerens svigerfamilie og bekendte ansøgerens bopæl, mens ansøgeren ikke var hjemme. Ansøgeren flygtede efter en kort periode ud af Albanien. Ansøgeren hørte rygter om, at hendes [familiemedlem A] ville komme til Albanien og slå hende ihjel, da [familiemedlem A] mente, at ansøgeren havde krænket sin families ære ved at blive gift med en [mand fra et andet land] og søge skilsmisse. [Familiemedlem A] havde to år forinden skåret ansøgeren i [kropsdel] med en kniv, fordi der gik rygter om, at ansøgeren var blevet set med fremmede mænd i byen. Flygtningenævnet kan ligesom Udlændingestyrelsen lægge ansøgerens forklaring om de faktiske omstændigheder i sagen til grund. Flygtningenævnet finder imidlertid ikke, at de beskrevne forhold er af en sådan karakter eller intensitet, at ansøgeren kan meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7. Flygtningenævnet finder således, at der er tale om kriminelle forhold, og at ansøgeren må henvises til at søge de albanske myndigheders beskyttelse mod eventuelle overgreb fra sin [familiemedlem A], fra ægtefællen eller fra andre medlemmer af svigerfamilien. Flygtningenævnet finder ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at hun ikke vil kunne opnå den fornødne myndighedsbeskyttelse. Nævnet har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at ansøgeren efter sin egen forklaring umiddelbart efter sin tilbagevenden til Albanien i [måned i efteråret] 2014 henvendte sig til de albanske myndigheder og anmeldte overgrebene, som hun efter det oplyste er blevet udsat for af sin ægtefælle

og andre medlemmer af svigerfamilien, til politiet, og at der har verseret en sag for retten i [by]. Senere har hun også henvendt sig til myndighederne for at søge skilsmisse fra ægtefællen, efter at svigerfamilien havde sagt nej til hendes ønske om at blive skilt. Flygtningenævnet finder herefter, at myndighederne i Albanien har udvist vilje og evne til at beskytte ansøgeren mod hendes ægtefælle og dennes familie. Det forhold, at sagen i [by] er afsluttet den [dato i efteråret] 2015 på grund af manglende beviser, kan ikke føre til en ændret vurdering heraf. Flygtningenævnet bemærker endvidere, at ansøgeren ikke personligt har haft kontakt med ægtefællen og svigerfamilien i perioden fra [måned i efteråret] 2014 til sin udrejse i [måned i sommeren] 2015. Hun har oplyst til sagen, at naboer så medlemmer af svigerfamilien og nogle bekendte ved hendes bopæl, og at hun har hørt rygter om, at hendes [familiemedlem A] ville komme til Albanien for at slå hende ihjel, fordi hun har krænket familiens ære. Oplysningen om, at [familiemedlem A] ville opsøge hende for at dræbe hende ses således alene at bero på rygter. Nævnet finder på den baggrund ikke, at ansøgerens oplysning om, at det lokale politi oplyste, at man på grund af mangel på beviser ikke ville hjælpe hende, kan føre til en ændret vurdering. Flygtningenævnet bemærker, at oplysningerne om ansøgerens personlige forhold, herunder helbredsmæssige forhold, ikke kan føre til, at ansøgeren kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Nævnet bemærker videre, at det fremgår af sagen, at Udlændingestyrelsen den [dato i sommeren] 2015 har truffet afgørelse om, at ansøgeren ikke har været udsat for menneskehandel, at Udlændingestyrelsen den [dato i efteråret] 2015 har meddelt ansøgeren afslag på genoptagelse, og at det falder uden for Flygtningenævnets kompetence at tage stilling til meddelelse af opholdstilladelse af mere humanitært prægede årsager. Kompetencen hertil henhører under Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Flygtningenævnet finder efter en samlet vurdering således ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Albanien risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller vil være i reel risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”